

ZU-MA poslovne storitve d.o.o.,
Prešernova 54, SI -1235 Radomlje

OBVESTILO VSEM STRANKAM

Radomlje, 25.06.2011

IZVEDBENA UREDBA EU 252/2011 – SPREMEMBE OBDAVČITVE z DDV s 01.07.2011

Obdavčitev na področju davka na dodano vrednost v EU ureja direktiva Sveta EU 112/2006. Ker so članice direktivo v svoji zakonodaji različno urejale, je prihajalo do sporov med članicami EU v zvezi z davki na dodano vrednost. Zato je za poenotenje obdavčitve na tem področju sprejeta izvedbena uredba. Uredba je objavljena samo v Uradnem listu EU- 77/2011, tudi v slovenščini, z dnem 23.3.2011 in jo v RS neposredno sprejemamo kot svojo zakonodajo.

Izvedbena uredba je objavljena na tudi spletni strani ZU-MA d.o.o. pod uporabnimi podatki.

Uredba ureja samo konkretne zadeve in jo na drugih področjih ne uporabljamo. V nadaljevanju bodo navedeni vsi primeri navedeni v uredbi, posebej pa bodo obrazloženi tisti, ki zanimajo širši krog ljudi. Ker je tematika zapletena sem se trudila, da bi s primeri obrazložila posamezne dele uredbe.

Izvedbena uredba torej pravi :

- Da se **catering** šteje kot dobava hrane , skupaj s pripadajočimi potrebščinami (krožniki, kozarci, ipd), ki je namenjena takojšnjemu zaužitju . Odnášanje hrane s seboj ni catering in zato je obdavčitev drugačna.
- Opredeljuje restavracijske storitve kot tiste storitve, ki so opravljene v prostorih izvajalca storitve.
- Uredba tudi pravi, da se kot kraj restavracijskih storitev in cateringa, vedno šteje kraj, kjer **potno sredstvo** (vlak, avion, ladja) **začne potovanje**. Torej, če vlak pelje od Dunaja do Madrida, bo potnik, ki bo vstopil in izstopil v Franciji in bo na vlaku popil kavo, za to kavo plačal avstrijski DDV . To velja tudi za dobavo blaga med prevozom potnikov.
- Uredba natančno definira **elektronske storitve**, kot tiste storitve, ki se v veliki meri opravijo avtomatizirano in z minimalnim človeškim posredovanjem. V UL EU 77/2011 (glej spletno

stran ZU-MA d.o.o.) je objavljena priloga, v kateri je natančno opredeljeno, kaj spada med elektronske storitve . Vse stranke, ki se s tem neposredno ukvarjajo , bomo posebej obvestili, za ostale pa samo primer: Če želimo gledati film in ga proti plačilu snamemo s spleta bomo plačali slovenski DDV, ne glede na to, od kje je ponudnik. Če pa bomo naročili DVD s tem filmom, pa gre za dobavo blaga, ki se obdavčuje po splošnih pravilih ZDDV-1.

- Sestavljanje delov raznih naprav, ki jih v celoti dobavi naročnik, **ne spada** pod dobavo blaga z montažo; kraj sestave pa je merilo za državo obdavčitve
- Prodaja blaga na daljavo, ki jo predstavlja internetna prodaja fizičnim osebam, ima čisto posebna pravila obdavčitve. V Sloveniji se mora vsak ponudnik iz tujine registrirati kot zavezanec za DDV, ko doseže 35.000 EUR prometa, drugje v EU pa je ta meja vse do 100.000 EUR.
- Kraj pridobitve blaga znotraj EU je kraj, kjer se odpošiljanje ali prevoz blaga konča . To ni nič novega, razen, da izvedbena uredba sedaj natančno določa, da se obdavčitev izvede, **ne glede na DDV obravnavo transakcije** v državi članici, kjer se odpošiljanje ali prevoz blaga začne. Če to nekoliko prevedemo v razumljivejši jezik je zadeva takšna : vsi, ki ste kadarkoli kupovali napr. v IKEA za potrebe podjetja z ID številko, veste, da je IKEA brez kompromisa obračunavala davek na dodano vrednost tiste države, v kateri je imela trgovino, in jo naše davčne številke niso kaj dosti zanimale.. Problem so bila seveda dokazila o prevozu blaga na končni kraj. Slovenski davčni zavezanec je torej plačal avstrijski ali italijanski davek, ki smo ga nato v računovodstvu več ali manj dajali na davčno nepotrebne odhodke. Težava pa se je pojavila zaradi tega, ker je potrebno pridobitve blaga prijavljati v rekapitulacijsko poročilo in tovrstne IKEA-e so se vedno znova znašle med preiskovalci davčnih nepravilnosti. Menda avstrijska IKEA sedaj vrača davek, medtem ko italijanska posluje tako kot prej. Izvedbena uredba, o kateri teče ta sestavek , pa sedaj poudarja, da moramo pridobitev blaga obdavčiti (torej IKEA-in nakup samoobdavčimo po neto vrednosti) in ga prijaviti v rekapitulacijsko poročilo. Če smo plačali avstrijski (ali kakšnega drug) davek , ki ga po pravilih DDV sicer ne bi smeli, moramo ta davek zahtevati nazaj. Ta zahtevke za vračilo se bo obravnaval po nacionalnih predpisih države, kjer je bil zaračunan in v načelu tudi plačan (realni komentar : torej lahko še vedno pričakujemo, da tega davka zlepa ne bomo več videli).
- Ker boste morebiti srečali slovenskega davčnega zavezanca, ki ne bo imel identifikacijske številke za DDV (napr. SI22550003), ampak bo imel oznako P22550003, bo to pomenilo, da je to zavezanec, ki pridobiva blago znotraj Unije do višine 10.000 EUR in se registrira za DDV samo za posamezen posel. Prej so imeli zavezanci **z oznako P** pravico samo na področju obdavčitve blaga, sedaj pa se ta pravica prenaša tudi na področje obdavčitve storitev in gre torej za prenos davčne obveznosti na tujega naročnika v primeru enkratnih storitev.
- Opredeljeno je splošno pravilo pri obdavčitvi storitev in sicer se kot kraj sedeža dejavnosti davčnega zavezanca šteje kraj, kjer ima sedež **glavna uprava** in z njo povezane bistvene odločitve delovanja podjetja. Ta člen pomeni precejšnjo zanko pri vseh podjetjih registriranih na tujem in katerih uprava dejansko ne deluje na sedežu registracije podjetja.
- Pri storitvah velja še eno dodatno določilo: **šteje se**, da je prejemnik storitev res davčni zavezanec, v kolikor je izvajalcu sporočil davčno številko in jo je izvajalec **hkrati** preveril na naslovu http://ec.europa.eu/taxation_customs/vies/vieshome.do
- Da pa zadeva pri storitvah le ne bi bila preveč preprosta, se tudi tisti, ki še niso davčni zavezanci, vendar **so zaprosili** za davčno številko in tudi drugače nameravajo postati davčni zavezanci, obdavčijo kot davčni zavezanci, če mi kot izvajalci lahko razberemo (!!!!) , da naš

prejemnik storitev res namerava postati davčni zavezanec ali pa to celo je, pa nam ni poslal davčne številke. Po uredbi moramo torej opraviti običajne poslovne varnostne ukrepe ter v razumni meri preveriti točnost informacij, ki jih je poslal prejemnik .

- Sedaj pa še meni najljubša cvetka iz tega predpisa (ugotavljamo lahko, da se predpisi EU po jasnosti in bistrosti nič ne razlikujejo od naših lokalnih predpisov). Pri obdavčitvi storitev moramo namreč presoditi, ali gre za storitve, ki jih je davčni zavezanec prejel za svojo **osebno porabo**. Če jih prejme za svojo osebno porabo se pravila obdavčitve spremenijo. Kako naj bi to preverjali, se izvedbena uredba ne sprašuje in nas poslavlja v položaj, ko bomo vsi skupaj postali zagovorniki našega naročnika, saj bomo postali soodgovorni pri njegovem početju zaradi našega obračuna davka.
- Največja sprememba je **pri storitvah iz 30.d ZDDV-1 člena** , kjer gre za opravljanje storitev osebam, ki niso davčni zavezanci. Najbolj znane iz tega sklopa so storitve svetovalcev, inženirjev, odvetnikov, računovodij, bančne in zavarovalne storitve, prenosa avtorskih pravic etc. V teh primerih se sedaj prvič srečujemo s prakso, da **nihče ne plača DDVja**. Če bom jaz kot računovodja svetovala Hrvat (beri tuji fizični osebi) , ne bom zaračunala DDVja, če bom imela dokazilo, da ima Hrvat stalno oz. običajno bivališče na Hrvaškem. Priznajte, da naša balkanska preteklost kar ponuja sklep, da se bodo svetovalne storitve tujim fizičnim osebam v drugem polletju leta 2011 in naprej drastično povečale.
- Mogoče vas bo zanimalo še, da so storitve **prevajanja besedil** obdavčene po splošnem pravilu (to je sprememba glede na ZDDV-1)
- Vsi **posredniki** ste lahko brez skrbi v zvezi z obdavčitvijo, če delujete v imenu in za račun prejemnika opravljene storitve ali pa tudi v imenu izvajalca storitev, saj se te storitve obdavčijo v kraju glavne transakcije, kot smo že doslej razumeli.
- Izjema pri posrednikih velja samo za tiste, ki posredujejo pri **nastanitvah v hotelskem sektorju**, ki so obdavčijo po 25/1 členu ZDDV-1, če posredujejo za davčnega zavezanca in 26.členu ZDDV-1, če so storitve opravljene za osebo, ki ni davčni zavezanec.
- **Vstopnine** (skupaj z vsemi pomožnimi storitvami) se obdavčijo po kraju prireditve. Torej bo obisk sejma v Franciji – nakup vstopnice obdavčen s francoskim DDVjem tudi za prejemnika z ID številko , ki pa ga slovensko podjetje ne bo več poračunavalo.
- Kulturne, športne, izobraževalne in vse druge storitve po 25/1 členu ZDDV-1, ki jih opravimo za fizične osebe, se obdavčijo po kraju, kjer so te storitve dejansko opravljene.
- Ker je bilo s **kotizacijami za tuje seminarje**, konference ipd. precej težav, je sedaj določeno, da je to dostop do prireditve oz. odobritev pravice do dostopa do prireditve na podlagi vstopnice ali plačila, vključno s plačilom abonmaja ali letne kotizacije. Obdavčitev se izvede po 29/1 členu. To pomeni, da bo za seminar v Angliji slovensko podjetje dobilo račun brez DDVja in mu ni potrebno poračunati DDVja (torej brez samoobdavčitve) .
- Pri **plačilnih karticah** je spremenjeno to, da v kolikor prejemnik kartice zahteva dodatno plačilo zaradi sprejema te kartice, je to plačilo obdavčeno z DDVjem. Kolikor je meni poznano, se to dogaja pri plačilu cestnine ob registraciji avtomobila in to pomeni, da bo v bodoče plačilo višje za znesek DDV-ja od te provizije.
- Pri **najemih prevoznih sredstev** se davek računa po kraju, kjer je prevozno sredstvo dejansko dano na razpolago, če je najem krajši od 30 dni (za plovila 90 dni).
- **Nižja stopnja davka** se uporablja tudi za dajanje počitniških nastanitvenih objektov in zemljišč v najem (tudi šotori, avtodomi in bivalne prikolice).

- **Vračilo DDVja v potniškem prometu blaga** se izvrši, v kolikor je skupna vrednost blaga (pazi- z DDVjem !) 50 EUR in je to fakturirano na istem računu.
- Za **mednarodne organizacije** ter njihove oprostitve plačila DDV so predpisani novi obrazci.
- Novosti v zvezi s **poklicnim usposabljanjem** so bile v SLO že prej urejene na sedaj predpisan način.

ZAKLJUČEK :

Prav posebnih bistvenih sprememb novela ne prinaša, z izjemo neobračuna DDVja fizičnim osebam po posebnih kriterijih. Naša država je torej prevzela temeljno uredbo v njenem pravilnem duhu in zato popravki, ki naj bi bili izvedeni s to uredbo, za nas niso kaj posebej pretresljivi.

Ker se novela nanaša bolj ali manj na storitve, pa bom še enkrat zapisala splošno pravilo obdavčitve storitev. V načelu se pri mednarodnih storitvah davčno breme prevljuje, kar pomeni, da davek plača prejemnik storitve. Tudi v primerih, ko so prejemniki storitev davčni zavezanci iz nečlanic EU, se to šteje, da so davčni zavezanci in se jim ne obračunava našega DDVja. Za davčne zavezance iz Hrvaške, BiH, ugotavljanje njihove zavezanosti za davke to ne predstavlja težav, medtem ko storitve opravljene na drugo stran sveta (napr. ugotavljanje davčne zavezanosti za kitajsko o stranko) predstavljajo težavo pri obdavčitvi, za katero bomo potrebovali novo izvedbeno uredbo.

Lepe in sproščene počitnice vam želim!

Marina Zupančič, spec.posl.financ

